

Utdrag ur

Protokoll hållet å extra Kommunal stämma
med Gunnarskogs socken den 24 juli 1892.

§ 3

På de besvär som A. Olsson i Gårdsås anfört hos Konungens Befallningshavande i Karlstad, öfver Gunnarskog Kom:stämmas beslut den 2 Maj 1892 att tilldela sjukvårdssoldaten N. Lundell en ersättning af 100 kronor för ett år för hans visade skicklighet och nit i biträde åt allmänheten vid inträffade olycksfall, får Kom.stämman härmed vördsamt afgifva följande förklaring:

Gunnarskog församling, hvars öfre del med stor befolkning ligger 3 intill 5 mil från läkare, är på många ställen i saknad af vägar och det är därför här svårt erhålla läkare till sig, det har inträffat att vid olyckshändelser man icke kunnat få läkarvård förrän flera upprepade resor skedt till Provincialläkaren, den ende som är skyldig resa, och hvilken ofta är borta på annor ställe, än där han är bosatt, i det stora distrikt som omfattar hans verksamhet; att befolkningen vid sådant förhållande anlitar den som finnes närboende, då han visat sig äga vana och skicklighet att behandla benbrått och skador där förblödning hotar, samt att man gör allt för att lindra den sjukes qual och icke med likgiltighet åser en person ligga och vänta på läkarvård 2 á 3 dagar, då skadan är sådan att patienten icke kan fragtas till läkare, borde vara temligen klart för hvar och en som ömmar om sin nästa.

N. Lundell som, enl i afskrift bifogade bilaga, åtnjutit undervisning såsom sjukvårdselev vid allmänna Garnisionssjukhuset i Stockholm och vid afgang derifrån erhållit betyg godkänd skicklighet, har vid flera olyckshändelser visat sig duglig och oförtruten, ett expl bland flera, för en tid sedan blef på en yngling

genom ovårdsamhet axlen genomskjuten nedifrån, Lundell behandlade den sårade och infragtade honom till Karlstad lasarett där han erhöll af Herr Doktor Enström det vitsord att behandlingen var fullkomligt rätt — häraf framgår att klagandens påstående, det Lundell endast besitter förmåga att behandla synnerligen enkla sårskador, är orätt, att Lundell inreste med den sårade till Karlstad Lasarett bevisar tydligen att vid sådana svårare fall han ansåg läkare behöva anlitas, han visar här icke den sjelfkänsla att uppträda på egen hand i hvad fall som hälst som klaganden påstår, men genom första förbindningen och behandlingen räddas ynglingens lif, och detta tyckes motsäga påståendet att Kommunens medlemmar hafva en så obetydlig nytta af Lundells verksamhet.

Anslaget åt Lundell är icke gifvet för att understödja qvacksalveri, klagandens påstående härutinnan är ett fullkomligt misstag; härmed är afsedt att, synnerligen åt de mindre bemedlade och fattige skaffa hjälp efter olycksfall, då de sjelva icke förmå bekosta dyrt läkarearvode, Lundells små omständigheter och äfven att vid sådana tillfällen offra sin tid och biträda hvad han kunde, föranledde Kom.stämman att bevilja honom för ett år 100 kronors ersättning och klagandens påstående, att genom detta anslag Lundell skulle komma att uppträda och inlåta sig på rent medicinska föreskrifter, är en absurditet.

Kom.stämmans beslut är i laga ordning tillkommet och enhälligt fattat, klaganden var sjelv närvarande utan att deremot sig reservera, dessutom har klaganden icke fullgjort det åliggandesom Kungl. Majts Nådige förordning om Kom:styrelse på landet af d. 21 mars 1862 § 75 angående besvärsföreskrifter, i det att diarieutdrag icke blifvit till Kom.stämmans ordförande inlemnadt därför att besvär anförts, alltså och med stöd af hvad i saken blifvit anført yrkas att intet afseende må vid besvären fästas utan Kom.stämmans beslut hafva gällande kraft.